

Grebbestad sommaren 1964

Inför sommaren 1964 berättade min studiekamrat Jan Uddenberg att han hade tjänstgjort som polis i Grebbestad året innan. Det här året skulle han inte åka dit och föreslog att jag skulle söka tjänsten. Sagt och gjort. Jag visade upp mina betyg från militärtjänsten och studierna på juridicum och blev antagen. Jag skulle ha läst in en bok om polismans befogenhet innan jag åkte till Grebbestad, för det skulle vara förhör inför landsfiskalen, den polis som var högsta befäl i distriktet. Dessutom skulle jag ha ett lämplighetsintyg med mig från familjens gode vän poliskommissarien Rune Citron i Växjö. Med nödvändiga handlingar klev jag in på landsfiskalskontoret i Grebbestad. Landsfiskalen Ernst Coleman tittade och muttrade något och sedan sade han: ”Vi måste ordna med en uniform. Vi tar min uniform, den får sys om av skräddaren här bredvid. Men du får ha en ny mössa.” Jag blev utrustad och jag kunde gå ut på Grebbestads gator och göra min plikt.

Jag arbetade nästan varje dag i veckan från kl. 08.00 på morgonen till sent in på natten. Min närmaste chef var överkonstapeln, ”ÖK”, Olof Dahlin, som senare flyttade som kriminalkommissarie till Nässjö. Han var känd för att sätta dit folk för minsta sak. T.ex. hade han som specialitet att lurpassa på ungdomar som åkte två på en cykel eller cyklade utan lyse. Det blev böter direkt. Han försökte att få mig att tänka lika dant, men det gick inte fullt ut. Däremot var jag noga med att varje morgon patrullera på Nedre Långgatan i Grebbestad och hälsa på alla butiksägare och önska en god morgon. Det var populärt och ledde till att jag ofta kom tillbaka till polisstationen med en påse bullar eller wienerbröd.

Värre var det med buset. På den tiden var det utbildning under sommaren i Grebbestad för de chalmersstudenter som läste till lantmäteringenjörer. De övade mätteknik och stakade ut i terrängen för kartframställning. Men det var inte det enda som skedde. När undervisningen var slut för dagen så vidtog ett festande. När flaskor och burkar var urdruckna, så hängde de ofta

upp dem bredvid varandra i långa snören i vinden så att det lät som ett tibetanskt klockspel. Folk klagade och jag fick gå och samla in skräpet nästa morgon.

Till tjänsten hörde även att vara med när den lokala brandkåren ryckte ut. Då körde jag i spetsen med min Vespa och alla brandbilarna följde efter. Jag hade ingen siren utan använde min tuta på Vespan, frikopplade och gasade så att signalen steg och sjönk som på en riktig amerikansk polisbil.

Annars var det mest att lappa felparkerare. Och att kontrollera nykterhet och körkort. Ibland hände det saker utöver det vanliga. Som t.ex. när det plötsligt landade ett sjöflygplan på Grebbestadsfjorden. Det lade till vid T-bryggan, jag gick myndigt fram och frågade: ”Hur var det här då...?” och ”Har ni landningstillstånd?”

Flygaren var ute på uppdrag för att fotografera olika fastigheter i Grebbestadstrakten. När han var klar med det så flög han till Göteborg. Fotografierna framkallades och sedan åkte han tillbaka i bil och besökte fastigheterna för att sälja färgbilderna, helst i väldigt dyra inglasade ramar. Detta var mycket populärt på 60-talet och jag såg sådana flygfoton på väggarna i flera hem. Allt detta berättade flygaren för mig samtidigt som han bjöd på middag på Grebbestads Gästis samma kväll. Alla problem löstes i bästa samförstånd.

Just att lösa problemen i samförstånd blev lite av min specialitet. På den här tiden hade varje polisman en personlig rätt att meddela åtalsetergift. Jag använde mig ofta av den rätten.

Sommarens tjänstgöring som polis, avslutades efter Rabbalshede marknad, där min uppgift var att patrullera civilt och förhindra det livliga pokerspelet som florerade i skogsdungarna runt marknadsplatsen, samt att övervaka föreställningarna i varietétältet. Min uppgift var att kontrollera att de då populära stripteasedansöserna inte klädde av sig alltför mycket. OK, på eftermiddagsföreställningarna var de skötsamma, men senare på

kvällen när publiken (gubbarna) tjoade tillräckligt mycket, så fick jag ingripa genom att visa polisbrickan,